

**Materials de
Pasqua
per a l'esplai**

FUNDACIÓ PERE TARRÉS
Moviment de Centres
d'Esplai Cristians

3/2-76

I n d e x :

Materials de Pasqua per a PETITS _____ 1

- 1a setmana: Quin és el camí que he d'escollir?
- 2a setmana: Per fer camí cal buidar la motxilla
- 3a setmana: Qui és el deixeble d'Emmaús?
- 4a setmana: La bona notícia!
- 5a setmana: Què tinc per compartir?
- 6a setmana: Amb quins ulls ho veig tot?
- 7a setmana: I ara, he de continuar fent el meu camí?

Materials de Pasqua per a GRANS _____ 17

- 1a setmana: Quin és el camí que he d'escollir?
- 2a setmana: Per fer camí cal buidar la motxilla
- 3a setmana: Qui és el deixeble d'Emmaús?
- 4a setmana: La bona notícia!
- 5a setmana: Què tinc per compartir?
- 6a setmana: Amb quins ulls ho veig tot?
- 7a setmana: I ara, he de continuar fent el meu camí?

material per a ús intern dels centres del MCEC

Il·lustracions: Chantal Muller van del Bergue
Col·lecció «Signos de Jesús»
Ed. CCS

Material de Pasqua per a PETITS

Aquest material vol ser, abans que cap altre cosa, un intent per contagiar una sèrie de valors com són el compromís, la solidaritat i sobretot la fe. Tot plegat una oferta per viure i fer viure als més menuts un conjunt d'experiències ben senzilles que els poden aportar quelcom de la PASQUA del Crist.

Sabem que sovint no és gaire fàcil treballar la fe amb els infants. Amb aquest material només volem donar-vos un cop de mà per fer-vos més fàcil la vostra tasca com a educadors i educadores cristians tot suggerint-vos una forma de treballar la fe, aquests dies de FESTA GROSSA, d'una manera senzilla, tal vegada divertida, natural... tal i com és el Déu de Jesucrist.

Material de Pasqua per a PETITS pren com a centre d'interès, que s'anirà desenvolupant al llarg de set setmanes (tota la Pasqua, fins a la Pentecosta), l'aventura viscuda per dos amics de Jesús els quals, tristos després de la mort del Mestre, tornen carregats de desesperança, dubtes, enyorances... a les seves cases en un poblet no gaire lluny de Jerusalem anomenat Emmaús. En els moments més difícils sembla que Jesús ens abandona però és quan d'una forma amagada, que no sabem veure ni entendre del tot, ell surt al nostre encontre. L'experiència viscuda pels Deixebles d'Emmaús ens fa adonar que en el camí de les nostres vides, malgrat el desencís, els dubtes, el sentir-nos enganyats de tot i de tothom... hom pot descobrir l'AMOR de Déu fet persona en petits i insignificants detalls del nostre quotidià.

Per cadascuna de les set setmanes que us proposem hi trobareu:

Lema (títol) de la setmana

- Objectiu
- Text de l'Evàngeli (la primera setmana el text íntegre dels «Deixebles d'Emmaús». La resta un fragment del mateix per cada setmana)
- Reflexió
- Proposta d'activitats o jocs
- Breu pregària per fer tots junts amb els infants

Apa, doncs...

A fer camí cap a Emmaús...

I tot caminant...,

deixem-nos trobar pel Crist!

1 a setmana:

Quin és el camí que he d'escollir?

Objectiu:

Es tracta que els infants s'identifiquin amb els deixebles de Jesús per tal de descobrir aquest darrer en el camí del quotidià de l'esplai i en la vida.

Text: Lc 24,13-20

Aquell mateix dia, dos dels deixebles feien camí cap a un poble anomenat Emmaús, a onze quilòmetres de Jerusalem, i parlaven entre ells de tot el que havia passat. Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls acostà i es posà a caminar amb ells, però els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo.

Jesús els preguntà:

-De què parleu entre vosaltres tot caminant?

Els s'aturaren amb un posat de decepció, i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué:

-Tu ets l'únic foraster dels que hi havia a Jerusalem que no sap el que hi ha passat aquests dies?

Ell els preguntà:

-Què hi ha passat?

Aleshores li contestaren:

-El cas de Jesús de Natzaret, un profeta poderós en obres i en paraules davant de Déu i de tot el poble: els nostres grans sacerdots i els altres dirigents el van entregar perquè el condemnessin a mort, i el van crucificar.

Reflexió:

A la vida hi ha molts camins que hom pot emprendre:

- Puc seguir un camí ple de pedres, d'egoisme, de fer coses dolentes; de no estimar; de fer mal als altres.
- Puc emprendre un camí ple de corbes, sense fer mai el que se'm demana, relliscant-me tot i despreocupant-me pels altres.
- Puc fer un camí ple de ponts i dreteres que no m'ajudin a esforçar-me i en el qual pugui fer-ho tot ràpid i sense respectar ningú.
- Puc fer un camí ple de parades, on mai no em cansi i sempre m'avorreixi i faci el mandra.

Però també puc fer el camí d'Emmaús, que sovint és difícil i lent, amb moltes pujades i baixades, però en el qual pugui fer nous amics, estimar, somiar, tenir moltes il·lusions, ajudar els altres, compartir i, sobretot, trobar-me amb Jesús.

Proposta d'activitat o joc:

- Traçar un camí en un paper gran i que els infants hi dibuixin tots els elements que vulguin.
- Fer una excursió que recordi el camí de Jesús seguint la reflexió proposada.
- Joc de les petjes:

Es tracta de posar moltes petjades en una sala gran. Aquestes han de fer un camí. Quan més camins hi hagi millor.

Es pot fer un dels camins més fàcil, sense entrebancs; un altre que faci tómb, un altre amb proves, un altre amb objectes que dificultin l'anar de petjada en petjada... I després es pot valorar l'activitat en grup.

Es poden fer els diversos camins a peu coix, amb els ulls tapats, d'esquenes, a pas de cranc, de genolls, arrossegant el cul, etc.

Pregària:

Senyor, volem descobrir on podem trobar el camí d'Emmaús a l'esplai.

Ajuda'ns a caminar al teu costat amb tots els nostres companys i amics.

2 a setmana:

Per fer camí cal buidar la motxilla

Objectiu:

Fer descobrir a l'infant que sovint s'ha de desprendre d'actituds egoistes i de tot allò que impedeix que el grup d'esplai funcioni.

Text: Lc 24, 15-18

Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls acostà i es posà a caminar amb ells, però els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo.

Jesús els preguntà:

-De què parleu entre vosaltres tot caminant?

Els s'aturaren amb un posat de decepció, i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué:

-Tu ets l'únic foraster dels que hi havia a Jerusalem que no sap el que hi ha passat aquests dies?

Reflexió:

En el camí d'Emmaús m'he de desprendre de moltes coses que m'impedeixen caminar. Es tracta d'aquelles coses de la meva vida que no són bones i que sempre em fan tirar enrere i no voler fer el camí.

Quines coses no són necessàries en el camí d'Emmaús?

Egoisme

Odi

Enveja

Desconfiança

Avorriment

Riure's dels altres

Enemistat

Mandra

Passotisme

Tristesa

Fer mal

Proposta d'activitat o joc:

- Dibuir cadascú una motxilla i escriure-hi valors i actituds que els nois i noies tenen a la seva vida. Explicar què hi han de posar i què cal que treguin del seu interior.
- Com fer una motxilla de manera que s'hi pugui portar el que és imprescindible. Això ha d'anar ben col·locat per caminar més còmodament.
- Cursa de relleus: s'ha de córrer amb una motxilla plena o buida. A cada relleu, s'ha d'anar buidant o omplint, fins que s'acabi de buidar i omplir en tots els relleus.

Pregària

Gràcies, Senyor, per ajudar-me a descobrir que amb poques coses puc seguir-te.

Ajuda'm a veure què haig de treure de la meva motxilla per estimar i caminar més lleuger.

3 a setmana:

Qui és el deixeble d'Emmaús?

Objectiu:

Donar a conèixer que ésser deixeble vol dir ésser amic de Jesús i que, com a tal, cal que puguem imitar-lo en allò que viu i sent.

Text: Lc 24, 19-24

Els preguntà:

-Què hi ha passat?

Aleshores li contestaren:

-El cas de Jesús de Natzaret, un profeta poderós en obres i en paraules davant de Déu i de tot el poble: els nostres grans sacerdots i els altres dirigents el van entregar perquè el condemnessin a mort, i el van crucificar. Nosaltres esperàvem que seria ell qui hauria alliberat Israel. Però ara ja som al tercer dia des que han passat aquestes coses! És cert que algunes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el seu cos i han tornat dient que havien tingut una visió d'àngels, els quals asseguraven que ell és viu. Alguns dels qui són amb nosaltres han anat també al sepulcre i ho han trobat tot tal com les dones havien dit, però a ell no l'han vist pas.

Reflexió:

Tots som deixebles d'Emmaús, i per tant, podem ser amics de Jesús. El deixeble, igual que Jesús, estima, dóna a conèixer Jesús, ajuda els pobres, viu content, prega a Déu Pare, coneix les Escripures, escolta els altres i acull a tothom a casa seva.

Icona:

Jesús i l'amic (Abba Menas)

Tot mirant la icona, els infants han de mostrar quines són les actituds i sentiments que ha de tenir un amic de Jesús.

Proposta d'activitat o joc:

- Portar una foto d'un amic i enganxar-la en un full; explicar qui és, què fa, quins valors i actituds té, etc.
- Convidar un amic a l'Esplai, explicar-li què fem i aconseguir que participi d'una sessió.
- Tothom es posa en parelles. Cada membre de la parella té 2 minuts per explicar qui és l'altre membre, les seves aficions, gustos, etc.
- Es tracta de dibuixar una silueta d'un infant. Pot servir la d'un nen que hagueu dibuixat resseguint-lo al terra. És important que no tingui cap facció. Cada infant del grup haurà de dibuixar una part del seu cos, un valor, actitud o afició del seu amic ideal. Després podeu comparar-lo amb Jesús, que té tot el que hem valorat en el nostre amic ideal.

Pregària:

Gràcies Senyor, per poder ser amic teu, i per estimar-me tal com sóc.

Gràcies per tenir molts amics i amigues,
per poder ajudar-los i animar-los.

4 a setmana :

La bona notícia!

Objectiu:

Es tracta de desvetllar la importància de la Paraula de Déu en la vida de tot deixeble de Jesús. És aquesta paraula la que ens permet recordar la vida de Jesús; ens ensenya com hem de viure i actuar, i sobretot, ens ajuda a fer present Déu i a comunicar-nos amb ell.

Text: Lc 24, 25-27

Aleshores, Jesús els digué:

- Feixucs d'enteniment i de cor per creure tot el que havien anunciat els profetes! No calia que el Messies patís tot això abans d'entrar a la seva glòria?
- Llavors, començant pels llibres de Moisès i continuant pels de tots els profetes, els explicà tots els passatges de les Escripures que es refereixen a ell.

Reflexió:

Evangelí vol dir *Bona notícia* per a tots els qui estímem i seguim Jesús. Ell és la millor notícia.

A l'Evangelí descobrim que tots podem portar bones notícies a tothom, i que també podem portar Jesús a la vida dels altres, per mitjà de la nostra alegria, del nostre ajut als altres, tot jugant i compartint.

Us convidem a agafar un diari qualsevol i a buscar totes les males notícies. Segur que són la gran majoria, oi que sí? Doncs ara cerqueu-ne de bones. Oi que són poques? Es tracta que entre tots escriguin bones notícies que coneguin pel diari o per coses que ens han explicat.

Proposta d'activitat o de joc:

- Escriure en un paper totes les notícies que coneguin els infants de la manera com les explicarien a un amic invisible.
- Fer el Diari de l'Esplai.
- Taller de com fer una impremta.
- Explicar notícies de la pròpia vida, fer-ne un recull i veure com s'identifiquen amb l'Evangeli.
- *Joc de passar la pilota:* Tothom es va passant la pilota. Quan un passi la pilota a l'altre ha de dir una bona notícia en 5 segons. Si la pilota cau es torna a començar i el/a noi/a a qui li caigui ha de dir una mala notícia.

Pregària:

Ajuda'ns, Senyor, a ser portadors de bones notícies, que no entristim mai ningú per culpa del nostre mal comportament.

Fes que siguem sempre optimistes i que fem coses bones que puguin ser bones notícies per al món.

5 a setmana :

Què tinc per compartir?

Objectiu:

Mirar que els infants s'identifiquin amb l'Eucaristia, amb el pa i el vi que són cos i sang de Jesús. Per tant, han de poder identificar-se amb tot allò que poden oferir com a infants que són.

És important desvetllar la dimensió d'ofrena o regal personal per als altres.

Allò que hom pot aportar pot transformar el món.

Text: Lc 24, 28-30

Mentrestant, s'acostaven al poble on anaven i ell va fer com si seguís més enllà. Però ells van insistir amb força dient-li: -Queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar.

I va entrar per quedar-se amb ells. Quan s'hagué assegut a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà.

Reflexió:

Igual que Jesús se'ns dona a nosaltres en el pa i el vi, en els pares i en els amics, nosaltres també ens podem donar a tots. Tot allò que pugui fer i dir pot ajudar a transformar el món per fer-lo més solidari, més bonic, amb més pau.

Quines actituds, coses i valors puc compartir i oferir als altres i al món per transformar-lo?

Proposta d'activitat o joc:

Dibuixar una copa i un plat grans, dins dels quals hi escriurem els valors i actituds que són un regal per als altres i que poden transformar el món. Exemples:

Pau	Amor
Alegria	Jugar plegats
Riure	Compartir els jocs
Cantar	Ballar

Fer coses per regalar

- *Joc de pedra-paper-tisora*: Cadascú té una moneda, fava, macarró, etc. i ha d'aconseguir tenir el mínim nombre possible de fitxes. Qui guanya la tanda ha de donar una fitxa a qui perd. Qui aconsegueix tenir el nombre més baix de fitxes, guanya.
- Cadascú ha de posar l'objecte personal que consideri de més valor al mig d'una rotllana, i després ha d'explicar per què és així.
- Amb les paraules exposades en el dibuix de la copa i el plat s'ha de fer una història entre tots. També pot ser divertit escriure una frase maleïda amb les mateixes paraules o a partir del fragment de l'Evangeli.

Pregària:

Senyor, fes-nos pa i vi d'alegria, per oferir-nos als altres.
Ajuda'ns sempre a oferir el que som i tenim a qui més ho necessita.

6 a s e t m a n a :

Amb quins ulls ho veig tot?

Objectiu:

Desvetllar el compromís i facilitar que l'infant es fixi més en el que passa al seu voltant.

Text: Lc 24, 31-32

Llavors se'ls obriren els ulls i el reconegueren, però ell desaparegué del seu davant. Aleshores es digueren l'un a l'altre: -No és veritat que el nostre cor s'abusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?

Reflexió:

Per veure tot el que passa al nostre voltant ens cal estar molt atents, però sovint també ens falten les ulleres de la fe per descobrir el que hi ha més enllà del que veiem amb els ulls. Sovint, quan ens posem les ulleres, és perquè no veiem bé les coses:

- De vegades les veiem borroses.
- D'altres les veiem deformades.
- D'altres quasi no veiem res.
- D'altres ens calen per veure-hi més clar.

Per tant, es tracta de descobrir tot el que som capaços de veure amb les ulleres de la fe i tot el que passa al nostre voltant per poder donar-hi una resposta.

FETS que amb l'ajuda de la fe puc veure més clars:

La pobresa, l'odi, nous amics, la fam, l'amor, els qui pateixen, la fraternitat, la col·laboració, el comparar, l'estimar, la lluita per un món millor, la solidaritat, la pau, el compromís, el respecte, l'opressió, etc.

Proposta d'activitat o joc:

- Repartirem unes ulleres a cada nen/a i en els vidres hi col·locarem aquells fets que podem veure per mitjà de la fe.
- *Joc del Wally*: Han de trobar un objecte o personatge enmig de molts objectes o personatges d'un pòster.
- *Joc d'observació*: S'ensenyà un pòster amb molts objectes o personatges. Després, un cop guardat, han de dir coses o personatges que hagin vist. Guanya qui més n'encerta.
- *Joc del VEIG-VEIG*
- *Joc de la gallina cega*
- **OLORS I GUSTOS**: Els infants han d'encertar olors i gustos amb els ulls embenats.
- **Targetes de colors**: Cadascú ha d'explicar als altres quines coses, valors, actituds i sensacions li suscita cada targeta de color.

Pregària:

Gràcies, Senyor, per poder veure les coses tan boniques que hi ha al món,

així com la gent que m'estima i m'ajuda cada dia.

Fes-me veure tot el dolent que passa en el món per poder canviar-ho amb l'ajut de l'Esperit Sant.

7 a setmana :

I ara, he de continuar fent el meu camí?

Objectiu:

Els infants han d'anar descobrint la importància de fer camí amb Jesús en el quotidià, tenint en compte totes les experiències positives i negatives que això comporta. Per tant, cadascú ha de ser constructor del seu camí amb Jesús, essent testimoni de resurrecció.

Text: Lc 24, 33-35

En aquell moment, s'aixecaren de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allí trobaren reunits els Onze i els qui eren amb ells, que els digueren:

-Realment, el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó!
També ells contaven el que els havia passat en el camí i com l'havien reconegut quan partí el pa.

Reflexió:

És important que nosaltres siguem els qui continuem construint en les nostres vides el camí que Jesús va iniciar a la Pasqua. Per tant, també hem de ser constructors del nostre camí.

Quines coses que hem viscut i vivim ens ajuden a construir el camí de ser testimonis de resurrecció?

Quines són les persones que m'ajuden a construir el meu camí?

Estudis	Somnis	Tallers
Valors	Amics	Pregària
Projectes	Pares	Jesús
Problemes	Germans	Compartir
Escola	Mestres	Excursions
Experiències	Monitors	Viatges
Jocs	Esplai	

Proposta d'activitat o joc:

- Fer uns 200 m de camí assenyalat. Durant els 200 m s'han de fer varies proves en diverses parades: llegir un fragment de l'Evangeli, portar una patata entre dos, fer una filera de roba, anar lligats amb els cordons de la sabata fins a l'altra prova, caminar amb sacs, d'esquena o com els crancs, fer un ball, caminar fent ziga-zaga, etc.

Pregària:

Senyor, gràcies per ensenyar-me la teva ruta, el teu camí.

Que aquest em porti a descobrir com m'estimes i com vols estar sempre al meu costat.

Sé que quan em cansis tu em donaràs força;

quan tingui set, em donaràs de beure, i, quan tingui gana, de menjar.

Que pugui caminar sempre amb Tu i Tu amb mi.

Material de Pasqua per a GRANS

Presentem el material de Pasqua per GRANS. El centre d'interès d'aquests materials és l'experiència dels dos deixebles que anaven camí del poble d'Emaús. Una excursió amb un company de camí molt especial.

També nosaltres, al llarg de les setmanes de Pasqua anirem fent camí, desglossant diversos punts i moments de reflexió que ens poden servir de referència per les pregàries i celebracions amb els nois/es dels nostres centres.

De fet, el recorregut no és només aquest fragment del final de l'evangeli de Lluc (Lc. 24, 13-35), sinó que cada setmana anirem desenvolupant de forma paral·lela un moment de l'Eucaristia, que és el moment privilegiat d'encontre amb Jesús. Per tant, cada setmana la pregària estarà en consonància amb una part de la celebració eucarística que, alhora es proposa com a final del bloc de pregàries de Pasqua.

Un cop treballada, part a part, cada setmana aquesta celebració pren un sentit especial, alhora que ha estat treballada llargament durant sis setmanes.

Apa, doncs...

A fer camí cap a Emmaús...

I tot caminant...,

deixem-nos trobar pel Crist!

1 a setmana:

Quin és el camí que he d'escollir?

Activitat proposada A:

Per a aquesta edat una excursió o bé una "sortida de tarda" pel poble o ciutat ajudarien a entendre què és això de "posar-se en camí". Després, un cop acabada la sortida, es podria reflexionar sobre:

- Què significa "marxar", "posar-se en camí"?
- Quines coses agafo o deixo per a l'excursió?
- Al costat de qui camino durant l'excursió?

Amb cadascuna d'aquestes preguntes es pot reflexionar sobre:

- Marxar és sortir d'un mateix, mobilitzar somnis, esperances, recerques...
- Hi ha actituds que he de "prendre" amb mi quan surto, com ara l'obertura a l'imprevist, la sorpresa, la paciència en les dificultats, les ganes de "canvis" (perquè sortir de les comoditats, seguretats o rutines de cada dia és cercar canvis)...
- Finalment, quan camino vaig al costat de qui em cau bé, per aprofundir en la nostra amistat, per compartir experiències, o bé vaig al costat de qui no conec tan bé per poder-lo conèixer millor (com per ex. al costat de Jesús durant aquesta Quaresma...)?

Aquesta reflexió s'hauria de fer al final de l'excursió, juntament amb la pregària. Durant la quaresma hem d'iniciar un nou camí que ens permeti canviar en nosaltres allò que està "encarcarat", "immòbil" i, per tant, "empobrit" per la rutina, la comoditat, el "ja m'està bé...". En aquesta Quaresma ens posem a caminar amb Crist per renovar-nos i sorprendre'ns amb Ell.

Activitat proposada B:

Abans d'iniciar l'Eucaristia podem preparar un bol on es puguin deixar escrits en papers els nostres somnis, les coses que desitgem però que no tenim, o que esperem tenir algun dia. També podem escriure les coses que tenen prou força com per fer-nos sortir i posar-nos en camí. Aquests escrits poden quedar en secret, però també es poden llegir.

2 a setmana:

Per fer camí cal buidar la motxilla

A Proposta d'activitat i reflexió. En un camí sempre hi ha "pedres" que em dificulten el caminar, ja sigui les que em trobo en el mateix camí, ja sigui les que porto a sobre. Les que trobo en el camí em vénen de fora, però m'afecten (són el mal humor dels altres, les enveges, els orgulls, les mentides, etc. que hi ha al meu entorn, en la gent que m'envolta). Altres "pedres" són el pes del meu cor, les que em surten de dins i que simplement porten el mateix nom que les "foranes" (mal humor, enveges, orgull, mentides...) i això em mostra que sovint tots "ensopeguem amb les mateixes pedres", de manera que de forma col·lectiva podem demanar perdó per les nostres ensopegades. Si fos possible, es poden posar diverses pedres al mig de la sala i deixar dos o tres retoladors negres dels grans. Després de fer la reflexió amb els nois, es pot posar música suau de fons i deixar un espai perquè els que vulguin puguin aixecar-se i escriure el nom de les seves "pedres" que fan pes i que no els deixen avançar. Pot ser que cadascú tingui la seva pròpia pedra o que n'hi hagi tres o quatre de grans que facin servir tots.

B En l'acte penitencial de l'Eucaristia es poden presentar les pedres escrites i demanar que no tornem a ensopegar-hi i que no les tornem a carregar en el nostre cor.

3 a setmana :

Qui és el deixeble d'Emmaús?

A Aquí es podria fer la dinàmica dels ulls tapats. Com a material, només necessitarem uns fulards per tapar els ulls. La meitat del grup (o si es prefereix, uns voluntaris, mentre els altres s'ho miren) es tapa els ulls. Durant uns minuts, els qui porten els ulls tapats són guiats EN SILENCI per l'altra meitat. Després es poden intercanviar els papers.

Un cop acabada l'activitat es pot fer aquesta reflexió:

- Quina sensació he tingut deixant-me guiar? He sentit por, seguretat, incertesa?...
- El fet d'anar en silenci, essent guiat només pel tacte, m'ha angoixat o m'ha tranquil·litzat?
- En no veure-hi, he forçat més els altres sentits?

I finalment es pot acabar amb una reflexió com aquesta: Els deixebles d'Emmaús tenien una doble ceguesa. No van reconèixer Jesús quan el van veure, i no van entendre el significat de les escriptures. Ells també necessitaven ser guiats cap al camí. Nosaltres sovint estem cecs envers els germans que tenim al davant, i envers Déu, que es manifesta de diverses formes en la nostra vida. Necessitem sentir-nos guiats per Aquell que tot ho pot, que tot ho coneix i que tot ho veu. Potser, a voltes, ens queixem que Déu no ens parla, que no el veiem. Però quan caminaves amb els ulls tapats, tampoc no veies ni senties la veu del guia, però hi era, i amb tacte, dolçament uns cops, fermament d'altres, t'anava guiant... Igual passa amb el nostre Pare del cel. Finalment, el fet de no veure-hi et fa aguditzar els altres sentits instintivament: l'oïda, el tacte... En canvi, si no veig Déu, no m'esforço per trobar-lo d'altres maneres i vaig fent sense massa esma... Oi que no és lògic ni just?

B En l'Eucaristia, com que és la part de la paraula, seria interessant que es fes alguna lectura representada amb mímica (la que sigui més fàcil per al propòsit). I més que representar la lectura, es podria intentar expressar amb mímica el sentit del que es vol transmetre. Després, un cop els que miren l'han encertada, es pot llegir igualment.

4 a setmana : La bona notícia!

A La dinàmica que us proposem també ens sembla bona per a aquesta edat: consisteix a fer un o millor dos diaris. Un amb les notícies més dures i dolentes que reflecteixen el recompte final de "víctimes", és a dir, de persones que han mort o han resultat ferides per les seves conviccions o fruit de l'atzar (per ex. un atemptat amb resultat de 5 morts, un accident amb 3 morts...). Si no, les notícies queden com un titular sense rostres. Posem-hi xifres, i pensem un instant en les famílies destrossades que pateixen per aquestes situacions. Reflexionem un moment sobre si això és tot el que hem de sentir cada dia, i pensem si el món no està destinat a ser més feliç.

Després fem les notícies positives, les que puguem trobar a la premsa o les que coneguem del poble, de l'esplai, del barri... (per ex. tal exmonitor ha tingut un nen, o bé, s'han reconciliat dues persones enemistades...) Igualment fem balanç d'aquestes notícies i reflexionem sobre com deixen el nostre cor.

Un cop fets els dos diaris, i havent vist el sentiment que deixa tot plegat en els nostres cors, hem d'arribar a la conclusió que cal convertir-nos, deixar-nos guiar per Crist, canviar els nostres cors, paraules i accions, perquè amb la nostra col·laboració i visió de les coses, el món, les persones, l'esplai, nosaltres mateixos... podem ser millors. Recordem les paraules de l'escriptura: El cor parla d'allò que en va ple.

B En l'Eucaristia podem inventar-nos una pregària que anunciï el que hem experimentat com a possibilitat de canvi en les nostres vides. Aquesta consistiria en recordar i agrair accions de Déu, actes de vida en les nostres persones, de manera individual i col·lectiva. Podem preparar-ne una de pròpia on anunciem allò bo que hem rebut de Déu i dels germans, en nom seu, en el nostre centre.

5 a setmana:

Què tinc per compartir?

A Podem estendre una manta o una tela a terra perquè cadascú hi deixi, al damunt, un objecte que consideri de valor, sense dir res. Després cadascú pot agafar l'objecte que més li agradi, en silenci, i explicar per què l'ha escollit. A continuació, i en un segon torn, pot explicar per què ha rebutjat els altres. D'aquesta manera, els nois podran comprovar que el que per a ells era important potser no ho era tant per als seus companys. Això pot fer entendre que no sempre sabem valorar allò important que s'ofereix. A voltes l'eucaristia em costa, i no veig quina importància té. De vegades no entenc ni acabo de rebre allò que se'm dóna. Hem de reflexionar sobre com Déu ens dóna el més preuat, que és ell mateix, i nosaltres no sempre el sabem acollir o, pitjor encara, ni tan sols ens interessa.

B En l'Eucaristia podem presentar les coses que hem ofert abans sobre la manta com quelcom important per a nosaltres. Podem explicar que tot el que és important per a nosaltres també ho és per a Déu, que ens estima, i estimant-nos valora el que tenim i estimem. És important entendre que Ell mai no rebutjarà ni menysprearà el que estimem.

6 a setmana :

Amb quins ulls ho veig tot?

A La mirada sovint vol dir més del que sembla. Hi ha molts tipus de mirada. Fa alguna setmana vam fer una dinàmica on se'ns tapava la vista, però ara serà completament al revés. Sense dir res, sense quasi gesticular, només amb la mirada, donarem, als nois, per escrit, diversos sentiments (per ex. tendresa, ràbia, compassió...) i els hauran de transmetre als altres. Repeteixo, sols amb la mirada. Després s'intercanvien els papers (i evidentment han de transmetre un altre sentiment). Així aprendrem que la mirada reflecteix de quina manera acollim les coses. I nosaltres hem de tenir la mirada de Pasqua en els nostres cors, i sobre totes les coses i persones.

B En l'Eucaristia es poden presentar unes grans ulleres fosques, fetes amb cartró, per simbolitzar la necessitat de canviar les mirades sobre els homes i sobre Déu. També podríem oferir una pedra i una esponja, representant el desig que l'amor de Déu transformi els nostres cors endurits en una realitat viva i oberta per amarar-se de Déu.

7 a setmana:

I ara, he de construir camí?

A Com a proposta final, en la qual es convida a fer camí, es pot preparar un mural on hi hagi dibuixat un camí. Aleshores es pot donar als nois una "empremta" de sabata o de peu retallada en cartró i se'ls pot convidar a escriure un propòsit real i possible que puguin dur a terme en el que queda de curs o d'any. Un cop escrit (de forma anònima, si es vol), es pot penjar en el camí.

B En l'Eucaristia es pot acabar presentant una petjada grossa que reculli el propòsit de grup. En el cartell es poden penjar els propòsits personals, però en l'Eucaristia podem presentar-ne un que sigui col·lectiu com a grup. Es pot fer, llavors, una pregària final d'acord amb la missió que el grup s'ha proposat de dur a terme.

1 a setmana:

Quin és el camí que he d'escollir?

2 a setmana:

Per fer camí cal buidar la motxilla

3 a setmana:

Qui és el deixeble d'Emmaús?

4 a setmana:

La bona notícia!

5 a setmana:

Què tinc per compartir?

6 a setmana:

Amb quins ulls ho veig tot?

7 a setmana:

I ara, he de construir camí?

■
Numància, 149-151
08029 Barcelona
Tel. 934 100 100
Fax 934 196 268

secretaria.mcec@peretarres.org

www.peretarres.org